

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se retrimit.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
W. Augenthaler & Emerico Leiser,
Hainhof Schalek, Rudolf Mosse,
A. Goppelka Nachf., Anton Goppelka.
In Budapesta: A. V. Goldberger,
Eckstein Bornat, In Ham-
burg: Harely & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
zică gramonă pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicații mai dese
după tarife și învoială.

RECLAME pe pagina a 8-a o
sezică 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXIII.

"GAZETA" iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30. etezit
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu duse în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr.
v. a. sau 15 bani. — ATĂT abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 76.

Brașov, Luni-Marți 4 (17) Aprilie.

1900.

Ora decisiune se apropie...

„Se apropie tot mai mult ora, în care se va decide, dacă este cu putință o împăciuire între stăruința naturală a popoarelor de-a trăi, de a-se desvolta pe deplin naționalicesce și între necesitatea, ca aceste popoare să potă exista unul lângă altul“.

Cu aceste cuvinte marcheză organul conducător al partidei progresiste germane din Austria situațiunea interioară în articolul său de Paști și-și exprimă speranța, că pentru acea împăciuire se pote afla modalitatea.

Intr'un stat de popoare, dice, trebuie să se afe linia de limitare a libertății nu numai între cetățeni, ci și între individualitățile naționale ale popoarelor. În stat însă nu pote fi o libertate nemărginită, nici chiar pentru o naționalitate. Libertatea politică este o libertate limitată și nici egala îndreptățire națională a popoarelor nu se pote valida nemărginit, trebuie deci să se afe măsura limitării libertății fiă-cărei naționalități. Și acesta limitare necesară a libertății naționale trebuie să se stabilizească de către naționalități — prin aceea, că aceste se vor supune de bunăvoie unei legi aduse de ele însele

Pe baza acestei teorii amintita fôia conchide, că înțelegerea este singurul mijloc ca naționalitățile să potă dobândi libertatea națională în măsura cea mai mare posibilă, și cel ce i-se opune lucră nu numai în contra statului, ci și în contra intereselor propriului popor.

Aceste cuvinte sunt adresate Cehilor, a căror obstrucțiune încă tot mai planeză ca un nor negru, ce amenință cu furtună, asupra parlamentului.

Nu credem, că cu asemenea argumente se va pută delătura furtuna amenințătoare, căci când e vorba de limitarea libertății naționale. Cehii

pretind că ea se face neegal și că germanismului și intereselor lui se lasă prea mult teren în defavorul drepturilor și a dezvoltării celorlalte popoare.

Cabinetul Koerber e privit ca stând sub influența Germanilor și ca neavând energia de a lua poziția nici chiar față cu postulatele lor neîndreptățite. De aceea chiar și aderenții înțelegerii dintre Cehi, își exprimă neîncrederea față cu guvernul Koerber și dice, că e păcat de timpul și de osteneala pierdută cu conferențele de înțelegere.

Aternă dér, cum se vede, viitoră dezvoltare a lucrurilor în Austria dela atitudinea guvernului. Acesta însă până acuma nu s'a arătat destul de dibaci și energic de a găsi calea mântuitoare între obstrucțiunea cehă și cea germană, cel amenință, pe cât timp se va da pe o parte ori pe alta.

Speranța, ce o manifestă organul Germanilor progresiști în realizarea finală a înțelegerii, se întemeiază pe încrederea, ce o are, că factorii mai înalți de stat, guvernul și monarhul, vor rămâne și în viitor mai apropiați vederilor de împăcare germane. Și nu puțin va contribui a nutri acesta speranță și visita împăratului la Berlin.

Cesul hotărîtor se apropie neconținut. Acesta o ved și o simt cu toții, și națiunile nemaghiare din partea de dincoace a monarhiei nu cu puțină încordare așteptă acesta decisiune, căci dela ea aternă nu numai sôrtea înțelegerii din Austria, dér în mare parte și cauza înțelegerii dintre popoarele, carî compun statul ungar. Dacă există unde-va anomalia, ce se opune conceptului de stat, ca o naționalitate să aibă libertate nelimitată, pe când naționalităților conlocuitoare le este luată totă libertatea, atunci acesta anomalie se găsește în Ungaria, unde bantue tirănia unei minorități.

Politicianii maghiari au recunoscut de mult corelațiunea acesta dintre Austria și Ungaria în ce privește grava și neînlăturabila cestiune a egalei îndreptățiri naționale. Grație sistemului dominant exclusivist și asupritor, ei se simt momentan stăpâni absoluți pe situațiunea politică din țară, și de aceea se muncesc cu gândul și cu dorința, cum s'ar pută totuși brodi așa, ca Germanii să ajungă erăși conducători în Austria și astfel să se reintorcă vremurile cele atât de plăcute cumetrilor dualiști și supremațiști.

Dér ce-a fost verde s'a uscat. Acele vremuri au trecut pentru totdeuna. Inzadar supremațiști maghiari se vor strădui de-a opri să între peste graniță puternicul curent de libertate națională, ce se produce prin luptele din Austria.

Nouele alegeri dietale. În timpul din urmă s'a accentuat adeseori în presa maghiară, că la toamnă se vor face *alegeri dietale noue*. Versiunile de felul acesta se susțin și acum, ba unele foi cred a soi, că de-ja în Septembrie a. c. se va începe campania electorală. Unii căutând explicări pentru scirile, ce se răspundesc dice, că Coloman Szell primind postul de ministru-șef de cabinet a dat expresiune înaintea Coronei dorinței lui de a avé mână liberă în toate direcțiunile, prin urmare și cu privire la dizolvarea parlamentului. „Budapesti Hirap“ revenind asupra acestei cestiuni dice, că în programul lui Szell nu se află și alegerile generale în anul curent. El vré să se desbată mai întâiu budgetul pe anul viitor și o parte din acele proiecte de reformă, care se pregătesc acum în singurati-cele ministerii. Până ce se întâmplă acesta, observă numitul diar, și cei ce murmură contra lui Szell vor cunoșce mai bine situațiunea cu care trebuie să-și tragă sêma, atât șef de cabinetul consiliului de ministri, cât și cei nemulțămiiți. Se va clarifica între altele și cestiunea la al cui sprijin pote conta politica lui Coloman Szell.

Cu toate acestea marea majoritate a deputațiilor crede și vorbește tot cu mai mare insistență despre alegerile generale de deputații la toamnă, și mulți din ei nu-și ascund temerile, ce le nutresc în fața acestor alegeri, mai ales că ele se vor întâmpla la lumina focului luptelor confesionale dintre Maghiari, lupte, carî amenință cu totală desbinare și sfășiere chiar partida ađi la putere.

Reforma administrației. Semioficiosa „Magyar Nemzet“ scrie, că s'a adunat deja o parte din materialul necesar pentru reforma administrației. Guvernul nu așteptă, decât adunarea materialului întreg, pentru ca să pregătescă proiectele de lege și prin luna Mai să se le aducă spre desbatere în cameră. Până acuma s'a pregătit partea referitoare la crearea de cursuri pentru *administrația comunală*. Se vor înființa 9-10 astfel de cursuri în diferitele părți ale țării, în cari vor fi primiți elevii, carî au absolvat cu succes școlile medii și au bacalauratul. Inovația acesta aduce cu sine sistatarea comisiunilor esaminătoare pentru notari de cerc.

Camerile provinciale austriace. Diarele din Viena aduc scirea, că sesiunea actuală a camerilor provinciale va fi închisă la 2 Mai n. a. c. și că imediat după închiderea lor camera imperială din Viena va fi convocată. Delegațiunile se vor întruni în 12 Mai în Budapesta. În restimpul dela 2-12 Mai se vor întruni în Viena membri subcomitetului conferenței de înțelegere, pentru a urma desbaterile și a stabili proiectul de lege relativ la întrebuintarea limbilor țării la oficiile autonome.

Deschiderea esposiției din Paris.

Sâmbătă la 2 ore d. a. s'a deschis esposiția universală din Paris.

Din incidentul acesta întreg orașul era îmbrăcat în haină de mare sêrbătoare. Pe bulevarde abia era casă, care să nu fiă împodobită cu stindarde tricolore franceze. Acumulația era uriașă mai ales pe piața Concordiei, unde se află porța principală a

FOULETONUL „GAZ. TRANS“.

„Istoria închisorilor din România“.

Inainte cu o lună a apărut sub titlul „Istoria închisorilor din România“ o lucrare prețioasă scrisă de d-l Dianu. D-l Dr. N. Minovici face în „Noua Revistă română“ o critică a acestei lucrări, rezultatul unor cercetări întemeiate numai pe acte și documente istorice, arătând tot odată și conținutul ei. Credem de interes a reproduce următoarele din această critică:

Cu progresele făcute către finele secolului al 19-lea, o nouă ramură, *Anthropologia criminală*, datorită lui Cesar Lombroso, se născu. Numeroșele lucrări făcute cu privire la studiul crimei, sau al criminalului, precum și la aplicarea pedepsei, au angajat în această ramură un complex de savanți ca juristi, sociologi, filosofi, anthropologi etc., despre a căror activitate cele patru congrese de Anthropologie, ce s'au ținut la Roma, Paris, Bruxella și Geneva, ne dau o dovadă puternică.

Școala lui Lombroso nu recunoșce pedepsei altă basă și alt scop, decât necesitatea de a proteja societatea contra consecințelor periculoșe ale crimei, fiă prin educațiunea morală a criminalului, fiă prin

depărtarea lui de mediul social; nimeni ađi nu pedepsește numai în scop de a face să sufere cel pedepsit. Timpurile lui Moise, când se cerea dinte pentru dinte și ochi pentru ochi au apus de mult.

Avântul, ce studiul criminalității a luat, nu putea de a nu atrage după sine și studiarea mai serioasă a pedepsei și a închisorilor, căci strinsa legătură ce există între crimă și pedepsă o impune acesta. Criminalul, pedepsă și închisorea, fiind cei 3 factori mai însemnați, cu cari Anthropologia criminală se ocupă, putem vedé încă dela început importanța cea mare, pe care lucrarea d lui Dianu e menită a o avé.

Evoluțiunea crimei în țera noastră, dată în lucrarea d-lui Dianu, prin marele număr de statistice, evoluțiunea pedepsei din timpurile cele mai vechi până ađi găsită prin hrisove și evoluția închisorilor, prin descrierea penitenciarelor și în special a Doftanei, ultima expresie a soinței penitenciare, se găsește așa de bine tratate și într'un stil așa de concis, în *Istoria închisorilor*, încât cei mai profani cetind'o se încarcă cu cunoștințele cele mai noue, pe cari progresul din secolul 19-lea le-a realizat relativ la crime, pedepse și închisore;

pentru anthropologii români, apariția acestei lucrări, pe lângă altele existente, va forma piatra fundamentală a Anthropologiei noastre criminale, cu atât mai mult, cu cât în această lucrare se găsește fundamentele înființării unei asemenea școli, adică: istoria închisorilor, a legilor și obiceiurile noastre.

Se scie ađi, că crima are doi factori, un factor individual, căruia nu i-se mai dă ađi așa mare importanță, și un factor social, care e cel mai important, care formeză naturile vițioșe predispușe la crimă și care le impinge la crimă; de unde cuvintele lui Quetelet, că „Societatea armeză singură brațele criminalului“, sau ale lui Lacassagne, că „Justiția vestejesce, temnița conrupe, ér societățile își au criminalii, pe care-i merită“. Ceva mai mult, Tarde cu drept cuvânt observă, că faptul diminuării, din ce în ce mai mult a responsabilității criminalului și mărirea în același timp a responsabilității civile, nu însemnă alt-ceva, decât că de-ja s'a început a-se face responsabil mediul social de crimele săvârșite, căci responsabilitatea civilă nu este alt-ceva, propriu vorbind, decât responsabilitatea mediului social.

Astfel fiind, găsește însă, că presa, care ađi joca un rol așa de mare în instrucțiunea și educațiunea noastră socială, ar fi putut vorbi mai mult de valoarea lucrării d-lui Dianu. S'a dice, că presa este un factor ajutorător al crimei și această influență directă asupra genezei crimei o are mai ales când se adresează la predispuși, că în general criminalul este puțin inventiv, el are 2 sau 3 trucuri și 3-4 proceduri, de cari nu se depărtază. El însă nu cere alt-ceva, decât să-și mărescă cunoștința, să capete noi trucuri, să se profite de stângăcia sau experiența altora pentru a-și modifica modul lui de a lucra și pentru a dejuca cercetările poliției. Diarele sunt aci pentru a răspunde la toate aceste dorințe. Ele pot chiar la nevoie să facă o educațiune complexă, să învețe pe cel ce nu scie nimic, furtul sau omorul, sau amănouș de-odată. În adevăr toate diarele descriu cu un lux neađit de detalii, diferitele proceduri pentru a fura, pentru a omori, cu cele mai puține riscuri pentru rău-făcător. Dacă procedul este neșitat, nou, original, diarele insistă și mai mult. Instrucțiunea crimelor este spusă cât se pote de detaliat, așa că intereseții pot vedé, că magistrații n'au ajuns să

espoziției. Aspectul cel mai grandios îl da așa numit „calea națiunilor“, pe care se află pavilionele tuturor națiunilor cu steguri proprii.

Serbarea de deschidere s'a început cu cântarea „Marseillesei“, executată de elevele conservatorului și de un cor bărbătesc, după care s'a executat „Marșul solemn“ de Massenet.

În mijlocul unei liniști serbătorești luă apoi cuvântul ministrul de comerț *Millerand*, care adresă un discurs către președintele *Loubet* numind expoziția o „glorie a muncii“ și-și încheie discursul astfel: „Muncă, liberatoare și roditoare muncă, tu nobilizezi și mângâi, pe urma pașilor tăi dispăre neștiința și răul fuge! Tu liberezi omenirea din servitute“....

Lui *Millerand* îi răspunde președintele *Loubet* printr'un discurs avântat.

„Domnilor, dize *Loubet*, când republica franceză a invitat guvernele și națiunile să ia parte cu noi în unirea muncii omenesci, ea nu s'a gândit numai la aceea, ca să deștepte o emulațiune distinsă și invederată și pe țermurii Senei se reimprospeteze vechiul renume al urbanității și ospitalității sale, ci dorul ei a fost mai mare. Franța a voit să ia parte în mod ecilatant la victoria concordiei între națiuni, în conștiința, că prin această lucrăză spre binele lumii la granița acestui veac, care prin victoria răstăcirilor și urei rămâne, ce-i drept, neperfect, dăr care în progres ni-a lăsat o credință, ce va trăi în veac.

„Productele economice dau în mod esențial caracterul acestei expoziții, care pe lângă pompa sa va fi și o împrumutată și bogată școlă a învățămintelor. Pe lângă aceasta nu ni-am uitat nici de descoperirile științei, nici de operele distinsse ale artei și industriei. Fără îndoială, nu este un aspect mai admirabil, decât acela, când mintea înfrânăză puterile lumii fizice și supune natura la combinațiuni, cari nici nu sunt bănuite, din care derivă un câștig pentru bunăstarea noastră și pentru bucuriile noastre estetice. Dăr întocmai precum geniul domnesce asupra materiei morțe, tot așa și el e supus adevărului și binelui. Forma cea mai mărcăză a frumosului nu este aceea, care pōte fi înșirată cu numeri într'un catalog; conștiința morală nu-l vede realizat decât atunci, decă deosebite puteri spirituale mai înalte se unesc în nișușele lor, întocmai cum mașinele halelor nôste își unesc munca lor prin o mare putere — și cu această se începe sentimentul solidarității. Cu bucuriă pot să spun, că toate guvernele respectăză această lege supremă, ceea-ce nu va fi un rezultat bagatel pentru marea concurență lumescă spre bine. În mânia luptelor grele, ce decurg între popōre pe terenul industriei, comerțului și economiei, popōrele pun la primul loc căutarea mijlō-

celor prin cari se pot scări suferințele, organizarea ajutorului, urmărirea învățăturilor moralului și asigurarea muncii.

„Salut din inimă guvernele, a căror participare ni-e prețioasă, și salut din inimă pe distinși lor reprezentanți, cari în opera comună ni-au fost colaboratori și cari au o mare parte la ea. Domnilor! Opera această consistă în rezultatul concordiei pașnice și a progresului; ori cât de trecătoare ar fi gloria ei, ea totuși nu va fi fără succes. Întâlnirea pașnică a guvernelor lumii nu rămâne fără de rezultat. Sunt convins, că în urma accentușrei continue a unor anumite idei mari, de cari răsună veacul, ce apușe, veacul al XX-lea va arăta cu ceva mai multă frățietate, cel puțin față cu miseria de tot felul și că pōte nu preste mult vom avé un drum înșemnat lângă noi pentru exploatarea muncii în interesul binelui și pentru apropierea omului de umanitate. Sub aceste suspici și în speranță această deciar deschisă expoziția din 1900.“

Discursul de deschidere a fost frenetic aplaudat. După el, afară din program, a luat cuvântul și ministru-președinte *Waldeck-Rousseau* mulțumind pentru conclucrarea națiunilor, reprezentate la expoziția.

După deschidere s'a format cortegiul oficial, care a trecut din Palatul Electricității, aședat înapoia Castelului de apă și care e legat cu sala sêrbărilor printr'un salon, salonul de onōre al palatului. De aici cortegiul a parcurs — îndreptându-se către Sena — principalele galerii ale Câmpului Marte, unde sunt reunite alte șapte grupe: Mecanica, Firuri, Țesături și Imbrăcăminte, Mine și Metalurgia, Industria chimică, Geniul civil. Instrucțiunea unită în grupul Proceduri generale în Litere, Științe și arte. Cortegiul oficial se opri un moment la podul Jena între pavilionul pădurilor și acel al Navigațiunei comerciale, s'a imbarcat pe un vapor, care a urcat în susul Senei, trecând pe lângă palatul armatelor de uscat și de apă, și pe lângă cheiul d'Orsay, unde 24 puteri străine și-au aliniat pe două rânduri pavilōnele lor (trei-deci și-nouă de țări străine sunt oficial reprezentate la expozițiune.) Președintele Republicei și cu cortegiul său au salutată întâiu drapelul Mexicului, al Serbiei, al Greciei, al Monacului, al Svediei al Spaniei, al Germaniei, al Norvegiei, al Belgiei, al Mării Britanii, al Ungariei, al Bosniei și Herțegovinei, al Austriei, al Statelor-Unite, al Turciei și al Italiei; — în a doua linie pe acelea ale României, Bulgariei, Rusiei, reprezentată pe cheiul d'Orsay prin pavilionul Finlandei, pe al Luxemburgului, al Persiei, al Peruului, al Portugaliei și al Danemarcei. Vaporul se opri la podul Alexandru al III. Șeful statului inaugură noul pod, apoi să îndreptă cu invitații săi

spre cele două palate ale artelor frumoșe. Visita oficială s'a terminat aici și Președintele Republicei a intrat în câmpiile Elysée prin noua alee ce separă cele două palate.

România a fost reprezentată la deschiderea expoziției universale prin d-nii Gr. Ghica, ministrul plenipotențiar al țerei, împreună cu întreg personalul legațiunii; d-l *Olănescu-Ascaniu*, comisar general, împreună cu d-nii N. St. Cucu și G. Bengescu, comisar special și d-nii *Sterian* și *Antonescu*, arhitecți.

„Brații la loc“ Sub titlul acesta cetim în „Tribuna“ din Sibiu cu data de Duminică următoarele:

„Ni-se telegrafăză din Brad, că cei trei moliși, sădiți pe mormântul divului Iancu, se află la locul lor și dau semne de bună prosperare. Scirea despre smulgerea lor cu forța, ni-s'a dat pe baza unor informațiuni greșite; o erōre regretabilă, pe care cu bucuriă o rectificăm.“

În revista noastră din numărul de Duminică am adus și noi scirea, de care e vorba mai sus, tot pe baza celor raportate de „Tribuna“. Trecuseră câte-va zile dela prima ei publicare și credeam, că scirea s'a dovedit esactă.

SCIRILE DILEI.

— 3 (16) Aprilie.

Academia română. Ați, Luni, la 3 Aprilie, ora 1 p. m., Academia Română va ține ședință publică în localul său din calea Victoriei 135. Se vor face următoarele comunicări: D-l Gr. G. *Tocilescu*: Raport asupra săpăturilor dela Axiopolis, făcute în toamna anului trecut. D-l Dr. V. *Babes*: Desvoltarea medicinei moderne și institutul nou de bacteriologie din Bucureșoi.

Nou secretar de stat. În consiliul de miniștri, ce s'a ținut Miercuri, s'a decis să se publice în „Budapesti Közlöny“ de eri numirea lui *Iuliu Gullner* ca secretar de stat în ministerul de interne, în locul lui *Jakabffy*, fost mai înainte fișpan al comitatului Caraș-Severin, apoi secretar de stat numit sub guvernul lui *Banffy*. *Jakabffy*, după cum șcim, fusese ales în urmă deputat în cercul Hermanului, comit. Brașov.

Din Sibiu ne aduce „Tribuna“ scirea îmbucurătoare, că d-l Dr. *Ioan Rațiu* se află mai bine, grația îngrijirii alese a medicilor.

Un proces monstru la Seghedin. Încurând se va pertracta la tribunalul din Seghedin un mare proces criminal. E vorba de 147 defraudări și falsificări de acte pu-

blice întemplate la banca unghureșcă. „Apatfalvi takarék és hitelszövetkezet“ La pertractare, după cum spun foile unghuresoi, sunt citați vre-o 300 de martori. Őre pressa jidano-maghiară și șefii săi din parlament cu ce nas pot cârți în contra băncilor române, când la ale lor bănci se întemplă asemenea monstruoșități?

Cinstirea săptămânii mari. I. P. S. Sa Metropolitul-Primat a dat ordin d-lui prefect de poliție al Bucureșoilor, ca să dispue oprirea a ori-ce fel de spectacole în cursul săptămânii patimilor.

Aniversarea nasterii regelui Carol. M. S. Regele a luat dispozițiunea ca deōre-ce anul acesta ziua de 7 Aprilie cade în Vinerea patimilor, să se serbeze aniversarea nasterii M. S. în prima zi de Pașoi, ér Te Deumul să se ceteșcă în nôptea Invierei.

Atentat contra statuei lui Hentzi? Fōia kossuthistă „Egyetértés“, despre care de-almintrelea nu numai odată s'a constatat, că e una din foile cari răspundesc scirile cele mai tendențioșe, a scos acum la ivelă un atentat, ce dīce, că l'ar fi proiectat în contra monumentului Hentzi „cinci tineri bravi maghiari“, elevi ai școlii de cadeți. Cu multă satisfacțiă istorisese organul kossuthist, cum acești tineri s'au înțeles să arunce în aer statua lui Hentzi și „să nu mai servescă spre scandalul Maghiarilor“. Era, spune fōia unghureșcă p'aci, p'aci să-și realizeze planul, când cine șcie pe ce cale „laudabilul plan“ a ajuns la cunosoința autorităților superioșe și așa nu s'a putut eseouta. Imediat cei cinci tineri au fost închiși; ei vor fi eliminați din institut și vor fi înrolați ca simpli gregari în armata comună. Tinerii proiectaseră atentatul astfel, ca în vre-o nôpte să sape pe neobservate o grōpă, grōpa s'o umple cu praf de pușcă, să-i dea apoi foc și așa să arunce în aer statua generalului Hentzi. Pregătirile pentru această „operă patriotică“, cum se exprimă „E-s“, s'au făcut în cel mai mare secret, dăr totuși planul a ajuns la urechile comandei școlii de cadeți. S'a pornit cea mai aspră cercetare și toți cei cinci tineri „au recunoscut, că în adevăr ei au voit să arunce în aer statua“. Imediat au fost eliminați toți cinci din școlă de cadeți, și închiși. Mai șcie să spună „Egyetértés“ și aceea, că comanda școlii de cadeți a făcut tot ce a putut, ca faptul acesta, care a fost descoperit cu 10 zile înainte, să rămână în cel mai mare secret, ér pe elevi i-au conjurat „pe cuvântul de onōre“, că nu vor spune nimēnui cele întemplate. — Așa istorisese „Egyetértés“. „Pester Lloyd“ în numărul său mai nou vine însă și declară „pe baza do informațiunii luate din loc competent“, că

descoperi adevărul, decât grația cutărei stângăcii, cutărei uitării a criminalului. Diarul arată minunat abilitilor, cum ei pot merge fără ca să cadă, pe marginea codului, cum se pōte evita sēu incunjura cutare articol periculos. Într'adevăr, decă s'a dīs cu drept cuvânt, că închisōrea e școlă normală a crimei, diarul se pōte considera, ca școlă primară, căci prin mijlocul lui asasinii își fac școlă. Și acum, decă presa e invinováțită pe drept sēu pe nedrept de ajutătoare a crimelor, nu-i incmbă ei datoria de a arăta celor predispuși crimelor progresele făcute și a-le spune, că nu viața în comun, traiul la căldură și jucatul cărților, fumatul și teatru, lenea și vișiile îi așteptă, — ca până acum — ci închisōrea Doftana, viața izolată, singuratică, în celula, munca excesivă pentru a-i corigia, ér nu de a-i corupe și a le face educațiunea pentru a deveni celebri oriminali. Astfel fiind, pentru-ca presa să se achite de toate acestea față de predispuși și de societate, nici nu putea găsi aiurea o descriere mai bună, mai corăspundătoare unei asemenea cerințe, decât în lucrarea d-lui *Dianu*, în care autorul prevădător și cu idei de a fi mai folositor, atât pressei, cât și celor ce vor a-și face o idee de lucrarea sa, a avut

grija, ca chiar în capul lucrării sale sub titlul de considerațiuni generale, să facă resumatul lucrării.

Spațiul restrins al acestui articol, nepermițând a da o estensiune mai mare critice și pentru-ca cetitorii, să-și facă mai repede o ideeă completă despre valoarea lucrării d-lui *Dianu*, nu voiș putea face mai bine, decât să reproduc în resumat considerațiunile generale, cu care începe autorul.

Progresele dobândite în cursul secolilor în toate direcțiunile, dīce d-l *Dianu*, nu puteau să lase, ca sentimentele umanitare să nu fiă și ele încălțite de suflarea ideilor generale, cari cărmuesc ați omenirea și pe care să întemeieză societățile moderne, astfel că aceea ce mai înainte știința socială și morală considera ca o erezie, deveni mai în urmă un cult și astăți umanitarist, filantropi, sociologi și omeni de legi, luptă de-opotrivă și cu aceeași nișuință, pentru ajutorarea și îndreptarea celor răi, ca și pentru ocrotirea, îndemnul și incururajarea celor buni. Astfel, de unde altădată cei ce treceau pragul unei închisōri erau perduți pentru societate și destinați să fiă prada crimei, ér închisōrile erau considerate ca locuri de represiune și de

infamiă, astăți societatea se îngrijese de sōrtea lor și închisōrea nu mai este privită ca un loc numai de represiune, ci și de emendare. Ca o dovadă de acesta autorul citeză cuvintele pline de adevăr ale lui de *Toqueville*, care într'un raport adresat Camerei deputaților din Franța la 1843 dīcea: „Vechile închisōri ale Europei fuseseră toate zidite în scopul întinderei, ér nu al reformei. Nimic nu se făcuse pentru îmbunătățirea stărei sufletesci, corpul însă suferea, el era mai întotdeauna încărcat cu lanțuri. Hrana era rea sēu neindestulitoare, condamații erau rău îmbrăcați, se culcau de ordinari pe pae, suferiau de fōme și de frig. Tote precauțiunile igienice erau înălțurate în mod neomenesc, mortalitatea era fōrte mare. Pe la începutul secolului acestuia cestiunea reformei penitenciare a început să preocupe cu mai mare interes pe toți bărbații de stat, pe sociologi, filantropi, omenii de legi etc. preocupați în același timp și de idea, că ce sistem trebuie să adopte“. Cu această ocașie autorul vorbesce despre sistemul Auburnian, numit astfel după orașul Auburn din America, ce a introdus acest sistem în 1821, sistem care constă în închiderea arestaților nôptea singuri în celule, ér ziua să se afle în co-

mun la lucru sub regimul tăcerii, și de sistemul Filadelfian, sēu al separațiunei absolute și continue a arestaților. Pentru a dovedi, că din aceste două sisteme cel Filadelfian ar fi mai sever și cu un rezultat de multe ori nenorocit pentru arestați, autorul reproduce cuvintele profesorului *Seveiller* de drept penal dela facultatea din Paris, care ducându-se de două ori în Belgia, pentru a studia acest sistem, scria într'un raport al său: „M'am convins în sufletul și conștiința mea, că mulți din acești nenorociți vorbesc de acei cari se mai fălau în viață, erau desechilibrați și atinși în dosă variabilă de ceea ce alie niștii numesc delir de persecuțiune“. După aceea d-l *Dianu* intră în prima parte a lucrării d-sale și caută a vedé evoluția ce s'a produs în țera noastră în viața morală și socială, care au fost reformele aduse în legislația noastră penală, legislațiune care nu avea, după cum dīce autorul, alt scop și alt principiu, decât acela de a pedepsi pe vinovați, perdându-i pentru totdeauna societății.

(Va urma.)

întregă scirea de mai sus e lipsită de ori-ce temei.

„Clubul român în Rădăuți“ este numele unei noue societăți românești înființată de curând în Rădăuți (Bucovina) a cărei menire va fi de-a înlesni întâlnirea Românilor din oraș și district și a desvolta simțul pentru lege, neam și limbă. „Patriei“ i-se comunică, că „Clubul român în Rădăuți“ a ținut prima sa adunare generală constitutivă, Sâmbătă, în 7 Aprilie 1900 st. n. și numără până acum 28 membri români din orașul Rădăuți.

Meeting de protestare. In primele zile după sărbătorile Pascilor se va ține în Bucuresci marele meeting al „Ligei Culturale“ pentru a protesta contra injuriilor aduse la Alba-Iulia memoriei lui Avram Iancu și a condamnării celor trei studenți români, cari au depus o coroană pe mormântul lui.

Persone juridice. Sindicatul djaristilor din Bucuresci a fost recunoscut ca persoană morală (juridică). Proiectul de lege în această privință, primit de adunarea deputaților, a fost votat aproape cu unanimitate și de Senat. — Asemenea fu recunoscut prin votul Senatului și al Camerei Clubul Tinerimei din Bucuresci ca persoană juridică. S'a votat în cameră și recunoșterea ca persoană juridică a societății doamnelor române „Furnica“ pentru dezvoltarea industriei casnice.

Biblioteca populară înființată de stat. Din Zombor i-se scrie lui „Pesti Napló“: „Un om al ministrului de agricultură Darányi tocmai acum cercetază pe rând bibliotecile populare, pe cari statul le-a înființat gratuit pentru popor în părțile de mără-și și dintre cari în Bacsbodrog sunt 35. Trimisul adună date pentru a constata, cât de mare este iubirea de lectură și ce proporțiuni a luat nisuița cultivării de sine“. Spune mai departe, că trimisul ministerial a aflat unele biblioteci cu totul goale, fiind toate cărțile împărțite între popor și că mai sunt vre-o 20 comune, cari au făcut și ele pași să capete astfel de biblioteci gratuite.

Camera de comerț din Bucuresci în ședința sa de Vineri a aprobat înființarea unei societăți române Avântul, care are de scop a scoate croitoria din mâinile străinilor. Camera a discutat apoi chestiunea esperților de falimente. S'a admis ca esperții să fie Români, să fi absolvit o școală de comerț din țera seu străinătate și să fi fost în comerț cel puțin 5 ani.

Părechia domnitore a Rusiei a plecat alaltăeri din Petersburg la Moscova.

Lege despre căile ferate vicinale. În noua sesiune a dietei, ce se va deschide după Paști, guvernul va înainta camerei un proiect de lege despre căile ferate vicinale. Proiectul s'a pregătit deja în ministerul de comerț. Dorița guvernului este, ca acest proiect să devină lege deja în decursul anului curent.

Comisiunea pregătitoare a conferenței interparlamentare va ține în 19 Aprilie o ședință în Bruxella. La ședința aceasta va lua parte și grupul maghiar prin reprezentanții săi Apponyi și Pazmany.

Terminarea liniei Călimănesc-Riul Vadului. D-l I. Grădișteanu, ministru al lucrărilor publice, a depus pe biroul camerei române un proiect de lege, prin care se deschide pe seama acestui minister un credit suplimentar de 5.500.000 lei, pentru terminarea lucrărilor de pe linia ferată Călimănesc-Riul Vadului. Acest proiect a fost votat Vineri de cameră.

Regina Angliei la Dublin. După un repaos de două zile, regina Victoria a trecut în revistă o armată de 30.000 de copii veniți din toate colțurile Irlandei. Acastă ceremonie interesantă n'a avut nici un caracter oficial; total s'a petrecut ca în familie și aplausele frenetice ale miilor de micșii copii au plăcut reginei. Trăsura regală, trecând printre două șiruri de copii, s'a oprit de mai multe ori pentru a pute

copiii săji dea buchete. Ba unul din copii, care era aproape de trăsura, fi dișe reginei: „Dămnă, sunteți mai frumoasă, decât bunica mea“. Regina a rămas foarte încântată de revista copiilor și de mai multe ori și-a arătat imensa sa plăcere de recepțiunea, pe care i-au făcut'o Irlandesii.

Șahul Persiei, după cum i-se comunică lui „Times“ din Londra, a plecat deja în străinătate. El va merge întâiu la Contrexeville, ér de aici la Petersburg.

Mulțămită publică. D-l Augustin Marcus, cassar la institutul „Sylvania“ din Șimleu, ne trimite o mulțămită publică, prin care exprimă în numele seu și al familiei recunoștința tuturor acelor d-ni preoți, învățători și alți fruntași, cari cu ocaziunea înmormântării tatălui d-sale Florian Marcus, au luat parte la înmormântare și cărora nu li-a putut exprima mulțămită în special.

Ultima reprezentațiune a operei „O noapte în Granada“, ce s'a dat Sâmbătă seara, a fost foarte bine cerceată. Sala ca și galeria era înșesată de public, între care am observat pe mulți veniți din afară. Animația a fost tot așa de mare, ca la reprezentația primă și atât purtătorii rolurilor principale, cât și cei ce aveau roluri mai mici, precum și coriștii au cântat și jucat cu multă vioiciune și dispoziția, așa că ansamblul a fost la înălțime. E pôte de prisos să mai spunem, că în prima linie publicul a admirat și de astă-dată esceleanta prestațiune artistică a distinsului baritonist Dumitru Popovici. Publicul care și-a manifestat mulțămirea sa prin repetite și furtunoase aplause, a onorat pe artist cu o frumoasă cunună de lauri; ér domnișorei Eugenia Moga, care a cântat cu mare siguranță și a încântat asemenea pe toți cei de față, i-s'a oferit un prea frumos coș de flori, de care era animată o porumbiță.

La incheiere publicul în aplause nesfârșite și sgomotose și-a manifestat recunoștința și față cu eminentul și dibaciul dirigent, d-l profesor de musică George Dima, care a sciut să ducă la îndeplinire cu atâta succes și în timp relativ așa de scurt, problema ce și-a pus'o, de-a reprezenta această operă și aici în Brașov, chemându-l pe scenă de repetite-ori. Astfel s'a terminat seria frumoșelor reprezentațiuni, cari au încântat așa de mult publicul nostru brașoven.

Răsboiul din Africa sudică.

După desastrelle, ce le-a suferit în urmă armata lordului Roberts și cu toate scirile deprimate despre situația în care se află grosul trupelor Albionului în Africa, generalissimul engles a vădit, că e absolut necesar să potolăsoă spiritele înfierbântate trimițând la Londra telegrame, că în curând se va pune în mișcare.

Roberts a telegrafat adecă din Bloemfontein la Londra, că în zilele proxime va înainta cu 80.000. Cu toate speranțele, ce și-le face însuși, Roberts vré să ia mai întâiu măsurile de asigurare. Divizia a 8-a va lăsa-o în Springfontein, ca să apere linia ferată; va lăsa apoi și la alte puncte trupe de apărare.

De pe câmpul de răsboiu nu sunt sciri mai însemnate. Garnisuna englesă dela Wepener se ține încă.

Lui „Daily News“ i-se vestesca din Capstadt, că mișcarea ostilă din districtele sud-vestice din Capland causază îngrijiri serioase. Farmerii din districtele Swellendan și Kaledon nu așteptă decât momentul favorabil pentru a-se rescusa.

Intr'o scrisore a unui Frances, stabilit în Johannesburg, se dă o descriere interesantă asupra caracterului și personalității noului comandant suprem al trupelor transvaliene, generalul Botha. Numitul Frances s'a întâlnit cu eroicul general în Johannesburg, când comandantul suprem al Burilor era Joubert și când Roberts a debarcat la Capstadt. Întâlnirea s'a întâmplat tocmai

după fapta eroică de arme a lui Botha la Spionskop. Etă ce scrie Francesul despre Botha:

Are vârsta de abia 36 ani. Când îl vede omul, nici nu bănuiesce, că el este acela, care a fugărit pe Englesi îndărăt peste Tugela. Nici un semu al soldatului veteran nu se vede la el. C'o modestă uimitore dă altora toate meritele glorioșelor sale fapte de arme, deși fiă-cine le atribuie lui.

El scie să influințeze în mod extraordinar asupra burgherilor, cari sunt atât de fideli față de acest om cu privire senină și infinit de blândă și pe a cărui față cu colore de bronz zace o liniște majestatică, încât bucuos își jertfeso viața pentru el, numai ca să-i implinescă porunca. La întrebarea, că unde a învățat mănuierea armei și unde și-a câștigat cunosințele tactice, Botha a răspuns:

„Eu nu mă consider de tatician în înteles european. Intr'un răsboiu european n'asî pute produce nimic de însemnătate. Aici însă sunt om, care pot fi folosit, fiind-că în urma esperiențelor m'am câștigat praxa, ér esperiența cea mai bună este răsboiul. Nu aparțin aderenților nici unei școle. În purtarea răsboiului m'a învățat conducătorul meu, Mayer Lucas, când conduceam o expediția contra Cafrilor. Sistemul lui îl urmez și eu. Lui am să-i mulțumesc succesele mele din Decemvre lângă Colenso contra lui Buller, și că am sciut să-mi ajut în isgonirea Englesilor de pe Spionskop. Cariera mea militară este câmpul de luptă; acolo m'am câștigat toate cunosințele. Dacă am vre-un merit, acela nu pot să-l mulțumesc decât numai prea stimatului nostru președinte, care m'a numit comandant suprem“.

Nou abonament

la

Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Aprilie st. v. 1900

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii foicei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 corone (12 fl.); pe șese luni 12 corone (6 fl.); pe trei luni 6 corone (3 fl.); pe o lună 2 corone (1 fl.).

Pentru România și străinătate: pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună 3.50 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

Productiuni și petreceri.

Tinerimea română din Alba-Iulia și jur invită la concertul, ce-l va arangia cu concursul unui grup de teologi din Sibiu, Marți în 11 (24) Aprilie a. c. (a 3-a și de Paști), în sala cea mare dela hot. „Hungaria“ din A.-Iulia. Venitul curat e destinat pentru ambele școle române de-acolo. Intrarea de persoană: loc I. 1 fl., loc II. 80 cr., loc III. 60 cr., loc de stat 40 cr. Bilete de intrare se capătă în prăvălia d-lui P. S. Cirlea și se ra la cassă. Suprasolvirile generose se vor chita pe calea publicității.

Program: 1) „Sfânt e Domnul Savaot“, de G. Dima. 2) a) „Inzadar alerg pământul“, de G. Dima; b) „Nu-i...!“ de „*“. 3) „Cântecul ciobanului“, solo de bas cu acomp. de pian, de T. Popovici. 4) a) „Cântec de jertfă“, de L. v. Beethoven; b) „La o rândunică“, de I. Costescu. 5) „Hora Plăia“, de G. Dima. 6) „Viața țiganilor“, cu acomp. de pian de Schumann. 7) a) „Foiă verde de trifoi“, de T. Popovici; b) „Sermană frunză“, de G. Dima. 8) „Cisla“, operetă comică de C. G. Porumbescu. După concert dans.

Literatură.

În stabilimentul grafic I. V. Socec din Bucuresci a apărut „Povestea privighitorii“ (după înșirate mărgărite“) de I. Maniu (extras din publicațiunea „lui Titu Maiorescu, Omagiu“). Prețul 25 bani.

*

„Fetele casnice“, cor pentru trei și patru voci femeesce de Timotei Popovici. Acastă dragălaşă compoziția musicală se află de vândare la d-nul autor în Sibiu (seminarul archiepiscopesc), cum și la Tipografia „A. Mureșianu“ în Brașov. Prețul 15 cr. (plus 3 cr. porto).

DE VECHESE.

De pe timpul chicei. În luna Iulie a anului 1804 împăratul Napoleon I. făcū o revistă asupra tuturor trupelor din Paris. O plăia torențială udă pe soldați până la piele, pălăriile lor cele scorbite începură a-se muia și pudra curgea în torenți albi peste fețele lor pe uniformă. Napoleon vădū această indignat. După revistă dișe generalului Junot: „Eu am de gând să desființez în ôstea mea chica și pudra“. Junot rămase uimit.

— „Sire“, observă Junot, „pentru aceea vă diș soldații dela gardă „tunsu“. Napoleon rise. — „Începutul îl voi face cu Murat și voi pretinde ca el să-și tundă plețele sale à la Ludovic al XIV-lea“. Murat deși foarte trist în inima sa, se supuse voinței împăratului. După acesta i-s'a diș lui Bessières se-și tundă chica, care avea perul cel mai mare în totă armata, dér el nu voi. În 26 August 1804 apăru un nou regulament al ôștirea franceze, în care se interdice de a mai purta chică, afară de grenadier, vânători, artileriști, trupele de tren și gendarmii de elită. În ziua următoare au fost tunse de-odată în Paris peste 20.000 de chici. Din acesta era aproape să se nască bătăi sengerose între cei tunși, cari batjocureau pe cei cu chici, dișându-le „vijlă“, pe când aceștia diceau celor tunși „model de perucă“. Despre acest lucru fu înștiințat Napoleon, care tocmai petrecea la Aachen el dișe, că să nu silăsoă ômenii prin mijloce severe „pruseci“, de-ôrece renovarea se va introduce ea pe încetul de sine. Dintre generali, cel din urmă care a mai purtat chică, a fost generalul Bessières, cădūt în lupta dela Rippach în 1 Maiu 1813.

Infuința alcoolului asupra pescilor. Un medic din New-York cu numele G. W. Scudder, a făcut nisce esperiențe interesante, arătând infuința alcoolului asupra pescilor. Medicul Scudder a luat 8 pesci, crapți, din heleștenul central, cari se păreau a fi morți, i-a pachetat într'o hărătia și i-a dus acasă. După câte-va ôre îi puse într'un vas, ca să-i curețe, unde doi dintre pesci începură să se misce. Scudder, ca să le cerce puterea vieții, li-a băgat pescilor în gură câți-va picuri de rachiu mestecați cu apă și a observat, că după cât-va timp pescii au fost pe deplin treziți și înotau prin vas. O asemenea esperiență a făcut și în Londra un alt naturalist cu numele Chambers. Acesta a scos din apă patru pesci, i-a ținut patru ôre într'o cutiă uscată. Pescii păreau a fi morți. Chambers li-a picurat pescilor puțin rachiu în gură, după care s'au trezit. I-a pus în apă și au înotat. După această esperiență cei doi pesci alcoolici au fost lăsați într'uu basen, unde sănătoși au trăit încă mult timp.

Cât câștigau meseriași în evul mediu. În evul mediu, pe la sfârșitul vécului al 15-lea un meseriaș câștiga pe di ceva mai mult de 18 bani; acești bani însă valorau de 20 ori mai mult ca cei de azi. Timpul de lucru era 14 ôre pe di și de cele mai multe-ori lucrau și Dumineca. Un măestru zidar din Nürnberga prin anul 1470 câștiga pe an 21 fl., pe când în alte orașe cel mai bun muncitor câștiga numai 12 fl. Un floren pe atunor însă făcea cât 24 corone azi.

Calfele de brutar aveau pe an câte 4 fl. 50 cr. până la 6 fl., ér cele de măcelar câte 1.50—7.50 fl. pe lângă locuință și mâncare. După ce a fost descoperită calea spre America și India, aurul s'a înmulțit și în urma acesta și valorea banilor a scădūt.

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov, se pot procura următoarele cărți:

Scrieri economice:

Agrologia sau Agricultură generală de Dr. G. Maior, profesor la școala centrală de agricultură din București. E cea mai bogată și tot-odată cea mai temeinică scriere românească cu privire la cultura pământului (aratul sămănatul, gunoiul etc., etc.) Conține 217 figuri de-a-le diferitele aparate economice (pluguri, grape, tăvăluguri etc.) E o carte foarte mare, de 524 pag. și costă numai 2 fl. 50. (cu posta recomandat 2 fl. 75 cr.)

Fitotehnia sau Cultura specială a plantelor, scrisă tot de D-l G. Maior. Această carte se estinde pe 611 pagini format mare și conține în text 202 figuri. Cuprinsul e foarte bogat, arătând cu de-amănuntul soiul modul de cultură, bôlele și vindecarea etc. gențiu fiă care plantă. precum cereale (tot felul de cuate, ca grâu, secară, orz, ovės, orez, mei, cucuruz, hrișcă, etc.); apoi mazere, linte, mazărice, rapiță, mac, șofran, hemei, in, cânepă, tutun, cartofi, tot felul de sfece, hren cucuruz, și alte multe. Apoi diferite plante de nutreț, ca lucernă, trifoi, mohor, cucuruzul verde nutreț, diferite compozițiuni pentru fenețe și pășuni artificiale etc. Al capitu tractează despre cultura fenețelor, altul irigațiuni, altul despre pășuni etc. Prețul 4 fl. (trimis cu posta recomandat 4 fl 25 cr.)

„Cartea Plugarilor“ sau povestiri economice despre grădinarit, economia câmpului, creșterea vitelor etc. scrisă de Ioan Georgescu. Tractează despre legumărit, gunoiu, lucrarea pământului, sămănatul, vierit, pădurit, creșterea cailor, vitelor, găințelor etc. Un exemplar de 90 pag. costă 25 cr. (plus 3 cr. porto). Această carte a eșit numai acum de sub tipar.

„Stupăritul“, întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începători și pentru toți iubitorii de acest ram al economiei, de Constantin Dimian, preot în Brețcu. O carte de 154 pag. format mare 8°. Prețul 80 cr. (cu posta 85 cr.)

Insoțirile de credit împreunate cu insoțiri de consum, de vânzare, de viier, de lăptari etc. Indreptare practică pentru înființarea și conducerea de astfel de insoțiri, de F. W. Raiffeinssen. Edițiunea a V-a. Trad. de Dr. A. Brote. Editura Reuniunii rom. de agricultură din comit. Sibiuului. Conține 227 pag. și costă 80 cr. (Cu posta 90 cr.)

Cele mai de lipsă cunoscute despre Legea veterinară — o carte foarte necesară pentru economii de vite. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului. Conține 134 pag. format mare și costă numai 30 cr. (cu posta 35 cr.)

Cartea stupăritului de Romul Simu. Cu mai multe ilustrațiuni în text. Editura Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului. Prețul 40 cr. trimis francat.

Grădina de legume, de Ioan F. Negruțiu, profesor în Blăși. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruțiu e de cel mai mare folos practic și, pe cât seim, în literatura noastră de dincoace e singura scriere mai bună în această materie. Costă 25 cr. (plus 3 cr. porto).

O carte de legi. „Amicul Popoului“ îndreptar în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român de Titu Vuculescu, pretor în Peștea maghiară. Cartea e întocmită la înțelesul țeranilor, așa că din ea ori-ce plugar, ori-ce măiestru, ori-ce om, care scie ceti, rôte să înțelgă lămurit, ce-i este după lege ertat să facă și ce nu; cum are să-și câștige anumite drepturi, la oine să se îndrepte cu plângerea ori cu rugarea. Costă 50 cr. (cu posta 55.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 13 Aprilie 1900.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%, Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis, Bonuri rurale ungare 4%, Bonuri rurale croate-slavone, Impr. ung. cu premii, Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin, Renta de argint austr., Renta de hârtie austr., Renta de aur austr., Losuri din 1860, Acții de-ale Băncei austro-ungară, Acții de-ale Băncei ung. de credit, Acții de-ale Băncei austr. de credit, Napoleondori, Mărci imperiale germane, London vista, Paris vista, Rente de corone austr. 4%, Note italiene.

Cursul pieței Brașov.

Din 15 Aprilie 1900.

Table with 4 columns: Item, Buy Price, Sell Price, Item, Buy Price, Sell Price. Includes Bancnota rom. Cump., Argint român. Cump., Napoleond'ori. Cump., Galbeni Cump., Ruble Rusesci Cump., Mărci germane Cump., Lire turcesci Cump., Scris. fonc. Albina 5% 100.

Târgul de rimători din Steiabrach.

Starea rimătorilor a fost la 10 Aprilie de 33,667 capete, la 11 Aprilie au intrat 560 capete și au eșit 763 capete, rămânând la 12 Aprilie un număr de 33,464 capete.

Se notază marfa ungurească: veche grea dela 98—100 fil. marfa ungurească tînără grea dela 108—110 fil. de mijloc dela 107—108 fil. ușoră dela 105—106 fil Ung. de mijloc — fil. — Sârbescă: grea 107—108 fil., de mijloc 106—107 fil. ușoră: 104—105 fil. kilogram.

Bursa de mărfuri din Budapesta din 11 Aprilie 1900

Table with 4 columns: Item, Quantity, Price, Item, Quantity, Price. Includes Wheat (Grâu) from various regions, Oil (Ulei), Flour (Făină), and other goods.

Table with 4 columns: Item, Quantity, Price, Item, Quantity, Price. Includes various types of oil, flour, and other commodities.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregoriu Maier.

Cursul borsurilor private

din 11 Aprilie 1900

Table with 3 columns: Item, Buy Price, Sell Price. Includes Basilia, Credit, Clary 40 H. m. c., Navig. pe Dunăre, Innsbruck, Krakau, Laibach, Buda, Palffy, Crucea roșie austr., Rudolf Salm, Salzburg, St. Genoi, Stanislaw, Triestine, Walstein, Banca h. ung. 4%.

Nr. 1260—1900.

PUBLICAȚIUNE

Un teren de zidire situat în Blumena Strada Fântanei din sus de restaurația la „Grôpa lacrimilor“, (Thranengrube) în estindere de circa 2750 □ metri se vinde pe cale de licitație orală și scripturistică.

Condițiile de licitație se pot vedea la oficiul orfanal orășenesc, str. Poștii nr. 63, partere în dreapta, în orele de oficiu.

Licitația se va ținea tot acolo, Marți în 15 Mai 1900 la 9 ore a. m.

Brașov, 6 Aprilie 1900. Din ședința oficiului orfanal orășenesc. Hiemesch, primar.

TIPOGRAFIA A. Mureșianu Brașov, Târgul Inului Nr. 30. Acest stabiliment este provăduț cu cele mai bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum: IMPRIMATE ARTISTICE, CĂRȚI DE SCIINȚĂ, STATUTE, FOI PERIODICE, BILETE DE VISITĂ, PROGRAME ELEGANTE, BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ, ANUNȚURĂ, REGISTRE ȘI IMPRIMATE pentru tote speciile de serviciuri, BILANȚURĂ, Compturi, Adrese, Circulare, Scrisori, TARIFE COMERCIALE, INDUSTRIALE, de HOTELURĂ și RESTAURANTE, PREȚURILE-CURENTE ȘI DIVERSE BILETE DE INMORMENTARI.

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Table with 2 columns: Sosirea trenurilor în Brașov and Plecarea trenurilor din Brașov. Includes train numbers, routes, and departure/arrival times.

A V I S.

Prenumerațiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și renoi și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni. Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebii, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou. Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa la năruit și să arate și posta ultimă. Administraț. „Gaz. Trans.“